

CERCETĂRI ARHEOLOGICE DE TEREN ÎN BAZINUL MIJLOCIU AL RÎULUI DÎMBOVIȚA, 1977

PETRU DIACONESCU, GABRIEL MIHĂESCU

În cadrul programului unic de cercetare arheologică a teritoriului României, care se va concretiza într-un repertoriu arheologic, am cercetat în această campanie bazinul mijlociu al râului Dîmbovița, cu afluenții Gîrlița și Nucetelul, care străbat teritoriul comunelor Nucet, Văcărești, Lucieni și Dragomirești.

Cercetarea exhaustivă a acestui teritoriu a avut ca rezultat identificarea unui număr de 21 stațiuni inedite, care datează din epoca bronzului pînă în perioada destrămării feudalismului (începutul sec. XIX). Marea majoritate a acestor stațiuni se grupează pe afluenții râului Dîmbovița cu debit mic de apă, fapt ce făcea ca așezările să fie ferite de inundații. Nici o stațiune preistorică nu apare în imediata apropiere a râului Dîmbovița, rîu cu un debit inegal provocînd uneori inundații catastrofale. Pentru aceste motive vetrele de sate din feudalism au fost părăsite în sec. XVIII—XIX, cînd s-au aplicat și măsurile administrative de sistematizare a teritoriului în perioada regulamentară. Tragerea la linie s-a făcut spre vetrele satelor existente și astăzi, ferite de inundații.

Cercetarea caracteristicilor solului, ca și a hărților vechi (harta militară ausriacă 1791 ; harta militară la sc. 1 : 100.000 ridicată între 1896—1903) atestă defrișări masive în sec. XIX și la începutul sec. XX.

Cercetările au fost prilejuite de lucrările ample de regularizare a pîriului Gîrlița, ca și cele de amenajări hidrotehnice ce urmează să se execute începînd din 1978 în bazinul Dîmboviței. Stațiunile depistate au fost cartate pe planurile cadastrale la 1 : 10.000. Din economie de spațiu anexăm numai o schiță * la scara 1 : 100.000 pe care sînt marcate aceste noi puncte descoperite.

* Punctele negre, numerotate de la A la R și marcate pe planul de situație la scara 1 : 10 000, indică descoperirile arheologice din zonă efectuate anterior anului 1977, mai ales în interfluviul Ialomița-Dîmbovița, grupate astfel : A — tezaur monetar de la Mircea cel Bătrîn, Gura-Șuții ; B — tell-ul neolitic de la Speriețeni, punctul Movila ; C — tezaurul de arme de ceremonie (echivalent general ?) de la Pierșinari ; D — tezaurul monetar imperial din sec. I—II e.n. de la Luceni ; E — tellul neolitic de la Geangoești, punctul Hulă ; F — așezare din epoca bronzului, cultura Tei de la Comișani, punctul Cruce ; G — așezare din epoca bronzului din satul Lazuri, punctul S.M.A. ; H — așezare din epoca bronzului, cultura Glina III de la Văcărești, punctul Suhat ; I — descoperire Coțofeni din satul Bungetu, punctul Canal ; J — așezare din epoca bronzului, cultura Tei de la Bungetu, punctul

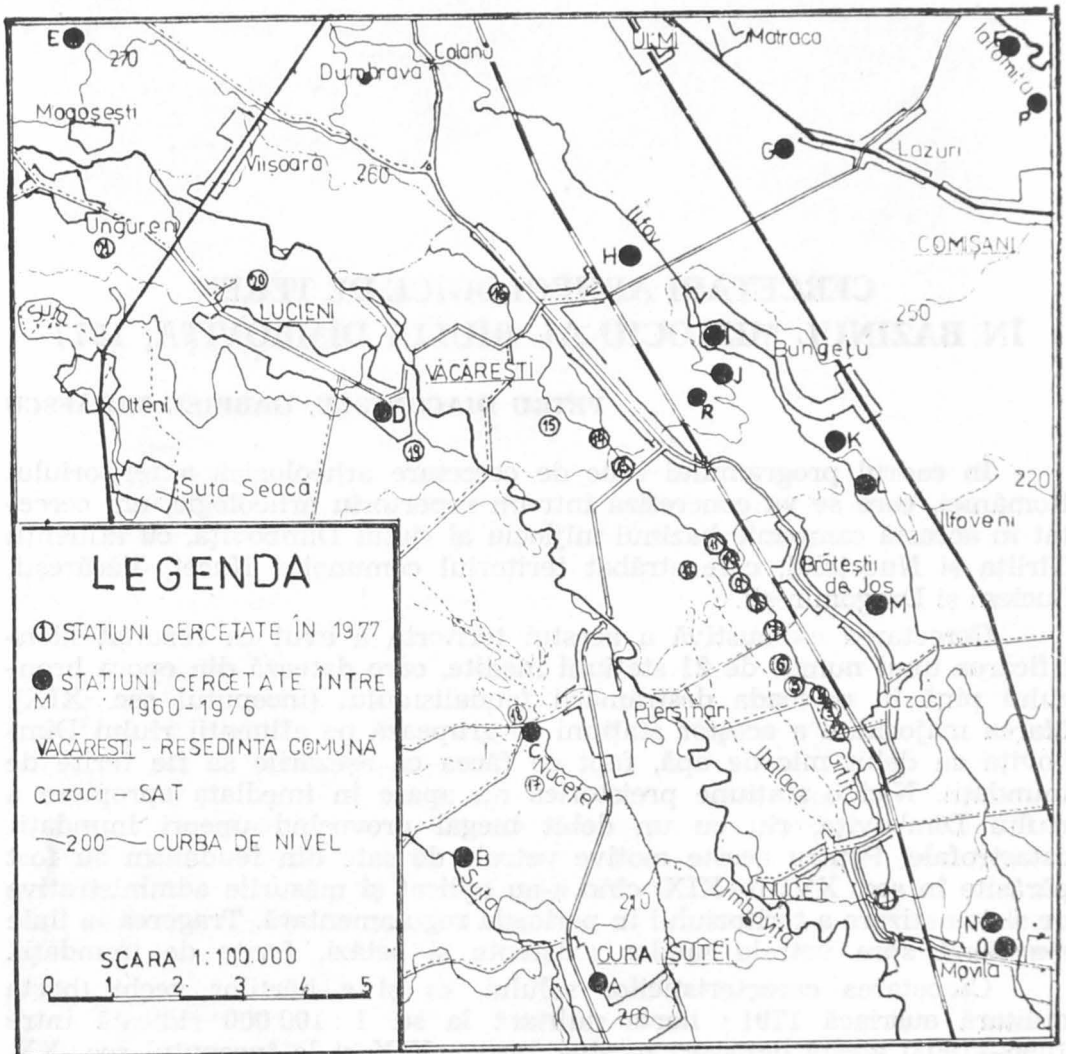

Fig. 1 Plan de situație al bazinului mijlociu al riului Dîmbovița cu punctele arheologice identificate.

Din punct de vedere statistic se remarcă frecvența mare a locuirii luncii riului Dîmbovița, pe un spațiu restrîns (20×5 km): în epoca bronzului 6 așezări, în secolul IV e.n. 7 așezări și în epoca medievală 7 așezări, una fiind nedeterminată cronologic.

Stubeu; K — așezare postgumelnițeană de la Bungetu, punctul Biserică; L — așezare prefeudală sec. IV e.n. de la Bungetu, punctul Hoaga; M — așezare din epoca bronzului, cultura Glina III și prefeudală, cultura Ipotești-Cindești de la Brătești de Jos, punctul Pădurea Brăteasca; N — mormint de incinerare, cultura Monteoru, faza I C 4 de la Movila — com. Sălcișoara; O — așezare neolitică de la Movila, com. Sălcișoara; P — așezare prefeudală de la Comișani, punctul Solar; R — așezare epoca bronzului, cultura Glina III ? de la Brătești de Jos, punctul Barajul lacului de acumulare III.

Luarea în evidență a acestor puncte arheologice permite programarea lucrărilor de săpături arheologice sistematice în ordinea priorităților impuse de lucrările de hidroameliorații și îmbunătățiri funciare.

*

1. NUCET, satul Nucet, punctul *Chirigioaia*. Indicații cadastrale : tarlăua 52 (456 A).

Așezare civilă, rurală, deschisă (aparținând sec. IV e.n.)

Localizare : terasa stîngă a pîriului Gîrlița, cuprinsă la vest de pîriu, la 300 m sud de drumul comunal din Nucet, ce leagă stația C.F.R. Nucet de balastiera Dimbovița. Suprafața : cca. 10 ha.

Au fost culese fragmente ceramice lustruite de culoare cărămizie și cenușie, lucrate în majoritate la roată, dar și la mîna (cele grosiere). Remarcăm oale cu toarta în bandă lată decorate cu benzi de linii paralele incizate dispuse orizontal, castroane cu buza îngroșată și profilată și fundul inelar.

2. NUCET, satul Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Izlaz*. Indicații cadastrale : tarlalele 17, 18, 25. 26.

Localizare : prima terasă a Dimboviței, pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița, delimitată astfel : spre sud 400 m N de liziera pădurii Nucet (Dc. 565), spre vest De. 540—541, spre nord de linia electrică de 380 V Cazaci-Persinari, spre est C.F. Titu-Tîrgoviște. Cuprinde o suprafață de 60 ha.

Așezare feudală civilă rurală, deschisă, identificată cu siliștea satului Găleşești menționat prima dată în 1501, ulterior dispărut¹. Materialul arheologic recoltat (ceramică lucrată la roată, arsă oxidant, aparținînd oalelor cu toartă avînd buza cu profilul „în streășină“, mult evazată sau dreaptă, decorată cu smalț, pieptene etc., torți în bandă lată, fundul plat, într-un singur caz marcat cu un șir de alveole triunghiulare ; cănițe cu fundul profilat) permite datarea așezării în sec. XIV—XVI.

Informator : Marin S. Ion, zis Picioresanu, din satul Cazaci.

3. NUCET, satul Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Izlaz*. Indicații cadastrale : tarlăua 25 (259 A).

Localizare : terasa riului Dimbovița, pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița, situată la 200 m nord de podețul de beton al Dc. 565. Întinsă pe o arie de cca. 1,5—2 ha, adică pînă la 200 m nord de podeț.

Așezare civilă, rurală, deschisă aparținînd epocii de tranziție de la neolitic la epoca bronzului (aspectul Brătești²).

¹ *Documente privind istoria României, B. Țara Românească, veacul XVI, vol. I, p. 8 (1501), 113, 164.*

² Ersilia Tudor, *Un aspect cultural postgumelnițean descoperit în zona de dealuri a Munteniei (săpăturile de la Brătești, „Coasta Bisericii“, jud. Dimbovița) în S.C.I.V.A., tom 28, nr. 1, 1977, p. 37—55 ; Ersilia Tudor, Ion Chicideanu, Săpăturile arheologice de la Bungetu, jud. Dimbovița, în „Valachica“, 9, Tîrgoviște, 1977.*

S-a recoltat ceramică arsă reducător, incomplet, lucrată din pastă cu pietricele; s-au putut reconstitui forme de vase cu buza dreaptă sau îngroșată, crestată sau nu și forme de vase mici bitronconice cu umărul marcat cu o linie de împunsături. Ca decor se întilnesc mici proeminențe circulare. Uneori ceramica prezintă urme de slip. Alături de ceramică s-a descoperit și o figurină antropomorfă fragmentară.

4. NUCET, sat Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Izlaz*; Indicații cadastrale: tarlalele 17 și 25 (De 539, 287 A și 282 A).

Localizare: așezarea este situată pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița plasată în direcția bisericii din Cazaci, între Fn 286 la nord și Vh 288 la sud, întinzîndu-se pe circa 200 m de-a lungul pîriului.

Așezare civilă, rurală, deschisă. Se încadrează cronologic în sec. IV e.n.

Ceramica, care formează aproape totalitatea descoperirilor, aparține speciilor cărămizie și cenușie, cu pietricele în pastă, arsă uneori incomplet, lucrată fatit la roată, cît și la mîna. Se remarcă un gît de cană cu toartă și buza evazată, cît și un fund de vas mare de provizii, profilat. În afară de ceramică, s-au recoltat fragmente de chirpic cu urme de nuiele.

Alături de ceramica din sec. IV s-a recoltat și ceramică din așezarea feudală descrisă la punctul 2.

5. NUCET, sat Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Izlaz*. Indicații cadastrale: tarlăua 18 (A 282 și 287, Vh 283 și 261).

Localizare: așezarea este situată pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița, delimitată la vest de De 541, la est 200 m vest de Calea ferată Titu-Tirgoviște, la nord de linia de înaltă tensiune Cazaci-Pierșinari. Se întinde de-a lungul pîriului pe o lungime de cca. 150 m, ocupînd o suprafață de 1,5—2 ha.

Așezare rurală, deschisă, civilă, aparținînd epocii bronzului — cultura Glina III.

De pe suprafața stațiunii s-a recoltat ceramică din pastă cenușie cu mult pietriș, lucrată cu mîna, aparținînd unor forme de vase mari și mijlocii, cu buza dreaptă, rotunjită, uneori cu crestături dispuse oblic, sau cu buza îngroșată puternic în exterior; vase cu gîtul înalt și buza ușor evazată. Se remarcă un fragment de ceașcă cu toartă tubulară, ușor supraînălțată. Ca decor, în afară de crestături, sînt frecvente găurile butoni și proeminențele dispuse orizontal. Pe lîngă ceramică, au apărut și fragmente de chirpic cu urme de nuiele, cît și două așchii de silex rezultate din prelucrarea uneltelor.

6. NUCET, sat Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Izlaz* — *Tarlăua lui Imbulzitu*; indicații cadastrale: tarlalele 19 și 25 (A 264 și 266).

Localizare: așezarea este situată pe malul drept al pîriului, mărginită la sud de linia de înaltă tensiune Cazaci-Pierșinari, la vest de De 542, depășind De 587 cu 100 m spre nord și 200 m spre sud. Ocupă o suprafață de cca. 6 ha. Așezare rurală, civilă, deschisă, încadrată cronologic în sec. IV e.n.

Fragmentele ceramice recoltate aparțin categoriei fine, lucrată la roată, din pastă cenușie, mai rar cărămizie, cit și speciei de uz comun lucrată cu mîna sau la roată. Ca forme se recunosc castroanele din pastă fină cu buza îngroșată simetric și rotunjită, ulcioare cu buza îngroșată și funduri de vase inelare, profilate sau drepte și îngroșate. Se mai recunosc torți în bandă lată și fragmente de chirpic.

7. NUCET, sat Cazaci, pîriul Gîrlița, punctul *Tarlaua lu' Îmbulzitu*. Indicații cadastrale : tarlaua 18 (A 262—264).

Localizare : așezarea este dispusă pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița, stațiunea depășind intersecția De 538 și 534, ce delimitează cele trei parcele de teren agricol 262, 263 și 264. Spre nord are ca limită hotarul com. Văcărești, ocupînd o suprafață de 1,5 ha.

Așezare civilă, rurală, deschisă, aparținînd epocii bronzului, cultura Glina III. În perimetrul stațiunii se întîlnesc și răspîndiri slabe de material ceramic aparținînd sec. IV și sec. XVII.

Ceramica aparținînd culturii Glina III se încadrează în totalitate categoriei de uz comun, din pastă poroasă cu pietricele, arsă incomplet. Nu se pot distinge forme clare, în schimb se remarcă buze evazate și crestate sau alveolate, buze îngroșate și triunghiulare în secțiune sau simple evazate ; funduri drepte și îngroșate.

8. VĂCĂREȘTI, satul Brăteștii de Jos, pîriul Gîrlița, punctul *Tarlaua lu' Îmbulzitu*. Indicații cadastrale : tarlaua 34 (A 500, Fn 496 și Vh 495).

Localizare : așezarea este situată pe ambele maluri ale pîriului Gîrlița, mărginită la nord de A 494, la est de De 486, la sud de De 499 și la vest pînă la 100 m de pîriu. Se întinde de-a lungul pîriului pe o lungime de 100 m și cuprinde o suprafață de 2,5—3,0 ha.

Așezare civilă, rurală, deschisă. Aparține cronologic sec. IV e.n. În cuprinsul stațiunii au fost descoperite și fragmente ceramice feudale aparținînd secolelor XVI—XIX.

Inventarul descoperit este alcătuit exclusiv din ceramică cenușie din pastă ciment, lucrată la roată, din care se remarcă buzele de castroane, îngroșate și rotunde, decorate cu șanțuiri canelate și paralele. Mai rar apare și ceramica cărămizie, lucrată mai mult cu mîna și aparținînd unor vase cu buza dreaptă și ușor evazată. Remarcăm un fragment ceramic cărămiziu de tradiție romană, din pastă compactă, miezul cenușiu, buza ascuțită și răsfrîntă în exterior.

9. VĂCĂREȘTI, satul Brăteștii de Jos, pîriul Gîrlița, punctul *Delniță*. Indicații cadastrale : tarlalele 34—35 (A 494, Fn 480 și 496, Ph 465, Ps 482 și 485, Vh 471, 475 și 495).

Localizare : stațiunea este situată pe ambele maluri ale pîriului, cuprinsă între De 499, la sud, C.f. Titu-Pietroșița, la est, biserica din Brăteștii de Jos, la nord și 200 m vest de cursul pîriului Gîrlița, la vest. Așezarea ocupă o suprafață de 25 ha. În această arie au fost descoperite și două așezări aparținînd secolului IV e.n.

Așezare rurală, civilă, deschisă (siliștea satului Brătești ?³).

În cuprinsul așezării au apărut urmele unei construcții din cărămidă, marcată în teren printr-un mamelon prelung cu dimensiunile de 25—30 × 8—10 m, cu urme de cărămidă și mortar. Materialul ceramic recoltat se încadrează cronologic între secolele XVI-XIX și aparține unor vase diferite ca formă : borcane, ulcioare, căni, străchini dintre care unele smălțuite.

10. VĂCĂREȘTI, satul Brăteștii de Jos, pîriul Gîrlița, punctul *Biserică*. Indicații cadastrale : tarlăua 33 (A 472 și Ps 482).

Localizare : stațiunea este plasată pe malul stîng, înalt al pîriului, îmbrăcînd un bot de terasă, delimitat la vest de albia pîriului, la sud de De 404, la nord de De 469, iar la est de vatra satului și Dc 459 (Brăteștii de Jos — Bărbulești). Așezarea se întinde pe o suprafață de 2,5—3,0 ha.

Așezare rurală, civilă, deschisă ce aparține secolului IV e.n.

Inventarul descoperit constă exclusiv din ceramică fragmentară, cenușie, din pastă-ciment arsă uneori incomplet. La ceramica fină se remarcă fundurile inelare, iar la cea uzuală, poroasă și cu pietricele în pastă, ies în evidență fundurile plate, îngroșate și ușor profilate, buzele de borcane îngroșate, rotunjite și ușor evazate. În cuprinsul acestei așezări au fost găsite fragmente ceramice din așezarea medievală vecină, ce o suprapune parțial.

11. VĂCĂREȘTI, satul Brăteștii de Jos, pîriul Gîrlița, punctul *Bărbulești*. Indicații cadastrale : tarlăua 33 (Ps 481).

Localizare : așezarea este situată pe malul stîng al pîriului, la jumătatea drumului dintre Ferma I.A.S. și biserica din Brăteștii de Jos. întinzîndu-se de-a lungul apei pe o distanță de cca. 200 m și închizînd o suprafață de cca. 2,0 ha.

Așezare rurală, civilă, deschisă aparținînd secolului IV e.n.

Ceramica descoperită în așezare este de două tipuri :

— a. ceramică roșie, lucrată la roată, arsă incomplet, avînd pietricele în pastă, din care se remarcă un fragment dintr-un mare vas de provizii, cu buza îngroșată în exterior, de secțiune triunghiulară și cu gîtul foarte scurt ;

— b. ceramică cenușie din pastă-ciment sau din pastă poroasă arsă la negru, lucrată la roată sau cu mîna și aparținînd unor vase cu gîtul drept, buza ușor evazată, decorate cu briul întrerupt de proeminente în formă de corn de animal.

12. VĂCĂREȘTI, satul Brăteștii de Jos, punctul *Izvorul Ibalaca*. Indicații cadastrale : tarlăua 35.

Localizare : stațiunea este situată pe prima terasă a riului Dimbovița, pe partea stîngă a pîriului Ibalaca, delimitată la nord de De 513, la vest de albia pîriului, la sud de Fn 507, iar la est pînă la 100 m est de pîriu. Ocupă o suprafață de cca 1,0 ha.

³ Militärische Karte der kleinen oder osterreichischen und grossen Wallachai, 1790—1791, B.A.R.S.R., Hărți, D. XXVII 6, planșa 60.

Așezare civilă, rurală, deschisă, nedeterminată.

Ceramica, destul de sporadică, este reprezentată de fragmente atipice lucrate cu mâna, din pastă cenușie, poroasă, cu pietricele, aparținând unei stațiuni din comuna primitivă.

13. VĂCĂREȘTI, satul Văcărești, punctul *Ferma I.A.S. Văcărești-Băjești*. Indicații cadastrale : tarlăua 62 (A 961, 967, Ai 963, Cn 962).

Localizare : situată pe terasa pîriului Gîrlița, cuprinsă între Ferma I.A.S. și 50 m sud DJ 950 Văcărești-Pierșinari-Titu, vest Cn 956, est Cn 958, iar la nord pînă la 300 m sud de Cn 960.

Așezare civilă, rurală, deschisă, încadrată în epoca feudală, secolele XV—XIX, identificată cu siliștea satului Băjești⁴, azi comasat cu Văcărești. Cuprinde o suprafață de cca. 20 ha.

Menționăm ceramica fragmentară aparținând unor tipuri de oale, castroane, borcane cu buza triunghiulară în secțiune și căni cu corpul globular. Se remarcă oalele cu buza evazată sau dreaptă — tipul „cu streășină”. Decorația ceramicii fine constă în culoare verde-oliv, verde-brun, galben sau pale de humă albă. La sud de DJ 950 s-au descoperit numeroase cărămizi cu dimensiunile de 24 × 12,5 × 3,5 cm și mortar, elemente care ar putea indica prezența în acest punct a vestigiilor unei construcții monumentale din cărămidă.

În perimetrul așezării, la 150 m nord de DJ 950, au fost descoperite și fragmente ceramice lucrate cu mâna, din pastă poroasă, cenușie sau cărămizie, cu cioburi pisate în compoziția pastei, care ar putea indica prezența unei stațiuni aparținând comunei primitive.

14. VĂCĂREȘTI, satul Văcărești, pîriul Gîrlița, punctul *De 951*. Indicații cadastrale : tarlăua 62 (A 961, 965, 966 și Ps 962).

Localizare : pe ambele maluri ale Gîrliței, delimitată la nord de De 951, la est de Cn 958, la vest pînă la 300 m este de Cn 956, iar la sud de Ps 965.

Așezare civilă rurală, deschisă ce aparține epocii bronzului, probabil culturilor Glina III sau Tei.

Inventarul constă din ceramică fragmentară cenușie sau cărămizie, confecționată din pastă cu pietricele sau cioburi pisate. Formele sînt greu de precizat, prezentînd torți tubulare situate sub buză sau ușor supraînălțate, buze răsfrînte în exterior, funduri plate și îngroșate. Un fragment este decorat cu brîu simplu în relief, dispus oblic pe umărul vasului.

15. VĂCĂREȘTI, satul Văcărești, pîriul Gîrlița, punctul *La Beci*. Indicații cadastrale : tarlăua 64 (Gz 1052, 1064, 1066, 1067, Ai 1010, A 1028, 1032 și 1052).

Localizare : situată pe prima terasă a rîului Dîmbovița și pe malul drept al pîriului Gîrlița, delimitată de pîriu și heleșteul Văcărești la est, Cn 1070 la nord, Cn 933 la sud și Cn 1065 la vest, ocupînd o suprafață de cca. 20 ha.

Așezare rurală, civilă, deschisă, identificată cu siliștea satului Văcăreștii din Vale⁵, existent din secolul XVI pînă în a doua jumătate a

⁴ D.I.R., B, veacul XVI, I, p. 74 (1511).

⁵ v. nota 3.

sec. XIX (săpături inedite G. Mihăescu, 1973, la biserica și curtea feudală a lui Ivan Văcărescu).

16. VĂCĂREȘTI, satul Văcărești, pîriul Girlița, punctul *Broșteni*. Indicații cadastrale : tarlăua 65 (A 1094).

Localizare : situată pe partea stîngă a vechiului curs al Girliței, care o delimitează la vest, întinzîndu-se pînă la noul curs al pîriului la vest și cuprinzînd o suprafață de cca. 8,0 ha.

Așezare rurală, civilă, deschisă, încadrată cronologic în secolele III—IV e.n.

Inventarul ceramic este fragmentar, din pastă cărămizie arsă incomplet, cu nisip mare și cioburi pisate în compoziție, decorate cu briu alveolar și proeminențe ovale în secțiune și dispuse orizontal pe corpul vasului.

În această zonă au fost culese și fragmente ceramice medievale decorate cu benzi de linii angobate realizate cu pieptenul, pale de humă albă și culoare verde smălțuite. Ca forme se remarcă farfuriile, borcanele și cămile, încadrate cronologic în secolele XVI—XVIII. Inventarul descoperit aparține probabil siliștei satului dispărut Corbi ⁶.

17. VĂCĂREȘTI, satul Pierșinari, pîriul Nucețelul, punctul *Parcela A 744*. Indicații cadastrale : tarlăua 54 (A 744).

Localizare : situată pe terasa înaltă de pe malul drept al pîriului, delimitată spre sud și nord de viroage (Tf 745), spre est de marginea terasei, iar la vest de șanțul de apărare al așezării.

Așezare civilă, rurală, fortificată cu val și șanț de apărare pe latura de vest, ce taie legătura promontoriului cu restul terasei. Așezarea aparține epocii bronzului.

Materialul ceramic recoltat este necaracteristic, totuși se poate observa pasta cărămizie arsă incomplet, cu nisip de granulație mare în compoziție. Solul castaniu din zonă atestă existența anterioară a unei păduri, sesizată și cartografic pînă la sfîrșitul secolului XIX.

18. VĂCĂREȘTI, satul Pierșinari, pîriul Nucețelul, punctul *Izlaz*, tarlăua 58 (A 847).

Localizare : așezarea este situată la 50 m nord de Dc 759 Pierșinari-Siliștea, la originea văii Nucețelului. Ocupă o suprafață de cca. 1,0 ha pe un martor de eroziune cu suprafața netedă, ce se ridică deasupra albiei actuale a pîriului cu cca. 4—5 m.

Așezare civilă, rurală, apărută natural și fortificată la nord-vest, în punctul de acces, printr-un șanț. Aparține epocii bronzului.

Materialul arheologic recoltat este compus din ceramică poroasă avînd pietricele în compoziția pastei, arsă incomplet, cu buza dreaptă și rotunjită și apucători orizontale ovale în secțiune, precum și din două așchii de silex de culoare vineție rezultate din prelucrare.

La 50 m sud de așezare, pe marginea Dc 759, au apărut întîmplător în puncte diferite dar apropiate, în 1954 și în 1964, piesele din argint și aur ce compun celebrul tezaur de arme de ceremonie cu rol de echi-

⁶ Menționat documentar de la 1535 (v. George D. Florescu și Dan Pleșia, *Condica Văcăreștilor*, în „Studii — revistă de istorie”, tomul 19, 1966, nr. 5, pp. 968—973.

valent general în stadiul premonetar al schimbului, aflat azi în colecția Muzeului de istorie al R. S. România și încadrat cronologic în perioada mijlocie a bronzului (sec. XV î.e.n.), atribuit unui șef militar⁷.

19. LUCIENI, satul Lucieni, punctul *Rîpe*. Indicații cadastrale : tarlăua 15 (A 200).

Localizare : situată în lunca râului Dîmbovița și pe terasa înaltă, abruptă, mărginită la vest de Tf 203 și Lî 202, la sud de Tf 201, la est de zăvoiul Dîmboviței (Pd 196) iar la nord de De 204 și 205. Cuprinde o suprafață de cca. 8—10 ha.

Așezare rurală, civilă, deschisă, cunoscută din documente sub numele de *Rîpeni*⁸ ce a fost trasă la linie în satul Ciurari (înglobat la rîndul său la Lucieni).

S-au recoltat fragmente ceramice (oale, căni, străchini) cu buza îngroșată și teșită în exterior, torți în bandă lată, funduri plate. Decorul constă din benzi de linii cu humă sau smalț verde oliv. S-a descoperit din abundență chirpic cu urme de nuiele.

20. LUCIENI, satul Lucieni, punctul *Biserică*. Indicații cadastrale : tarlăua 8 (A 103 și Lp 192).

Localizare : situată pe terasa joasă de pe malul drept al râului Dîmbovița, delimitată la est de zăvoiul din lunca râului (Pd 91), la nord de De 78, la vest de De 104 și De 93, iar la sud de De 145.

Așezare rurală, civilă, deschisă, identificată cu siliștea satului Lucienii Pămînteni⁹, marcată și de biserica și cimitirul satului actual rămase acum în cîmp deschis. Așezarea este datată între secolele XV—XIX.

21. DRAGOMIREȘTI, satul Ungureni, punctul *Livadă*. Indicații cadastrale : tarlăua 23 (Lv 435, A 455 și 457).

Localizare : situată pe terasa înaltă de pe malul drept al râului Dîmbovița, mărginită la sud de A 451, la vest de liziera pădurii Ungureni și De 458, la nord de A 459 și Lv 480, iar la est de marginea terasei (Lv 435).

Așezare rurală, civilă, deschisă aparținînd siliștei satului Lucienii Ungureni¹⁰. Pe botul terasei a fost identificat cimitirul satului.

Ceramica, în general atipică, o putem încadra preliminar în secolele XVII—XVIII.

*

Rezultatele încurajatoare obținute pînă în prezent formează punctul de plecare pentru extinderea cercetărilor în bazinul râului Dîmbovița, atît în amonte cît și în aval de zona prezentată, ceea ce ne va permite în final concluzii mai ample asupra condițiilor locale de habitat din comuna primitivă pînă în feudalism.

⁷ Vladimir Dumitrescu, *Arta preistorică în România*, vol. I, București, 1974, p. 396—397, fig. 434; Constantin Preda, *Moneda antică în România*, București, p. 9, fig. 2.

⁸ Vatra satului este figurată în planul din 1829 al moșiilor lui Iancu Văcărescu, publicat în anexă la *Condica Văcăreștilor* (v. nota 6).

⁹ v. nota 3.

¹⁰ Ibidem.

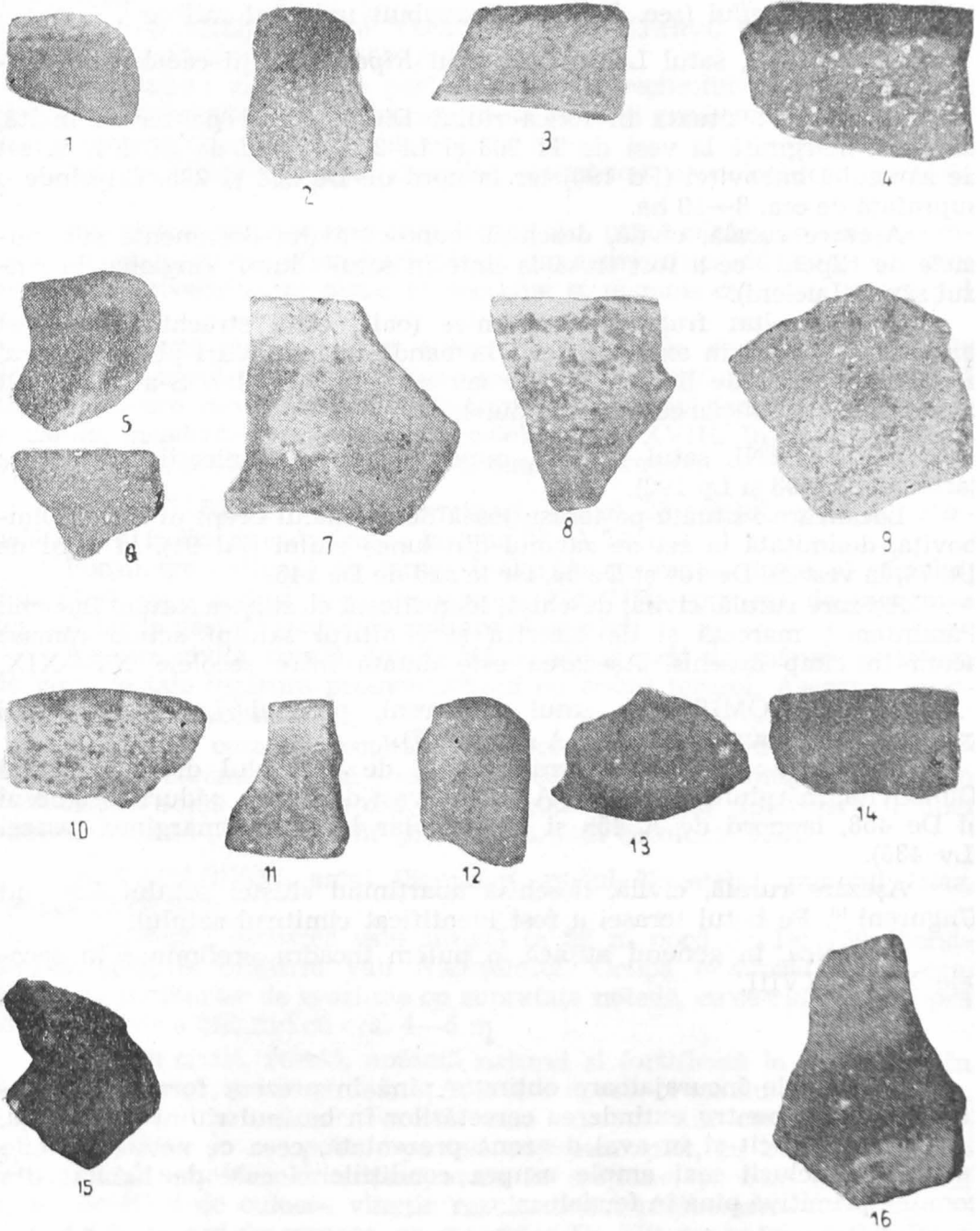

Fig. 2 Ceramică din epoca bronzului. 1—4 : stațiunea nr. 3 ; 5—9 : stațiunea nr. 5 ; 10—14 : stațiunea nr. 7 ; 15—16 : stațiunea nr. 14.

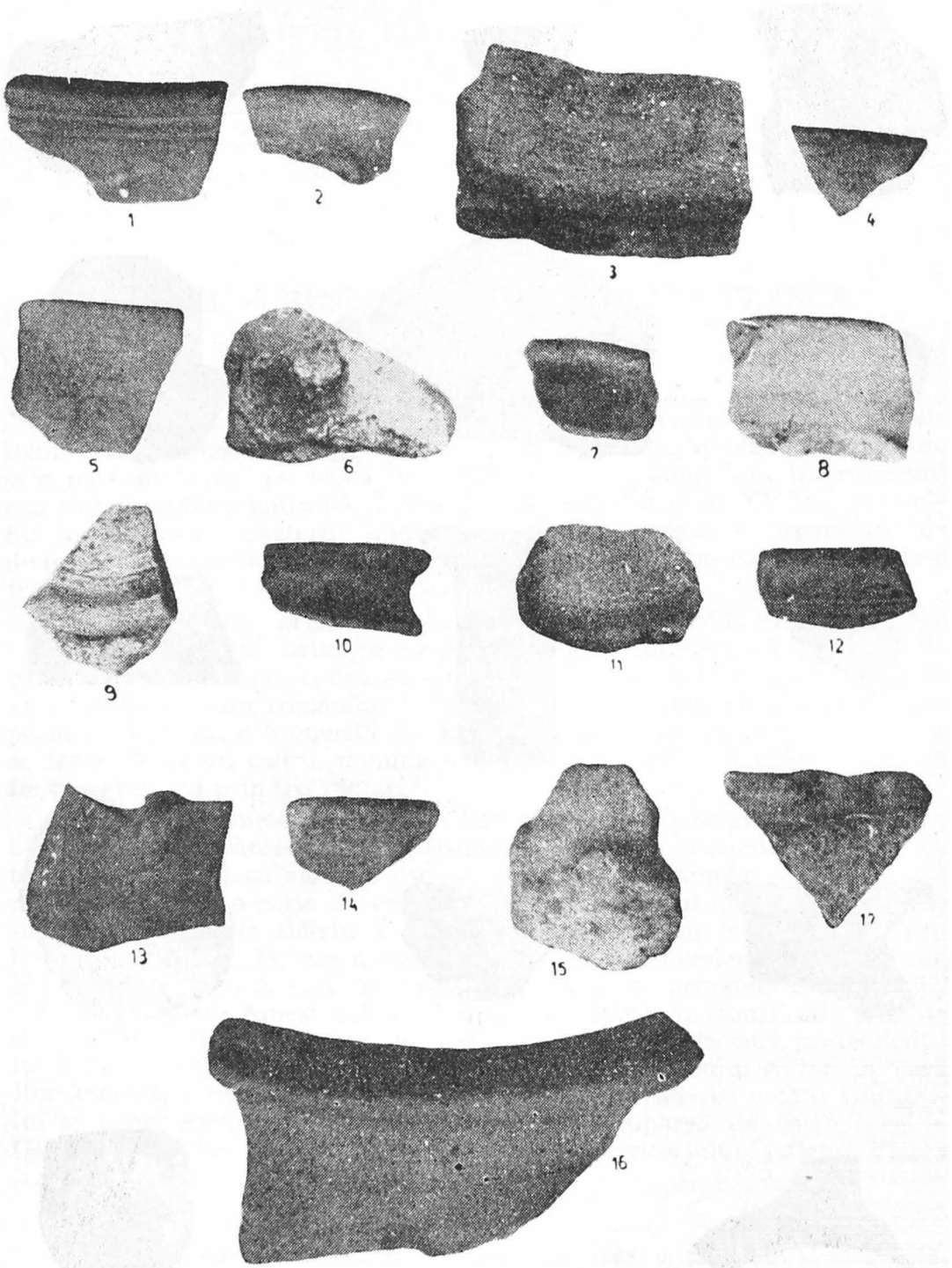

Fig. 3 Ceramică din secolul IV e.n. 1—2 : stațiunea nr. 1 ; 3—4 : stațiunea nr. 8 ;
 5—8 : stațiunea nr. 4 ; 9—12 : stațiunea nr. 6 ; 13—14 : stațiunea nr. 10 ;
 15—16 : stațiunea nr. 11 ; 17 : stațiunea nr. 16.

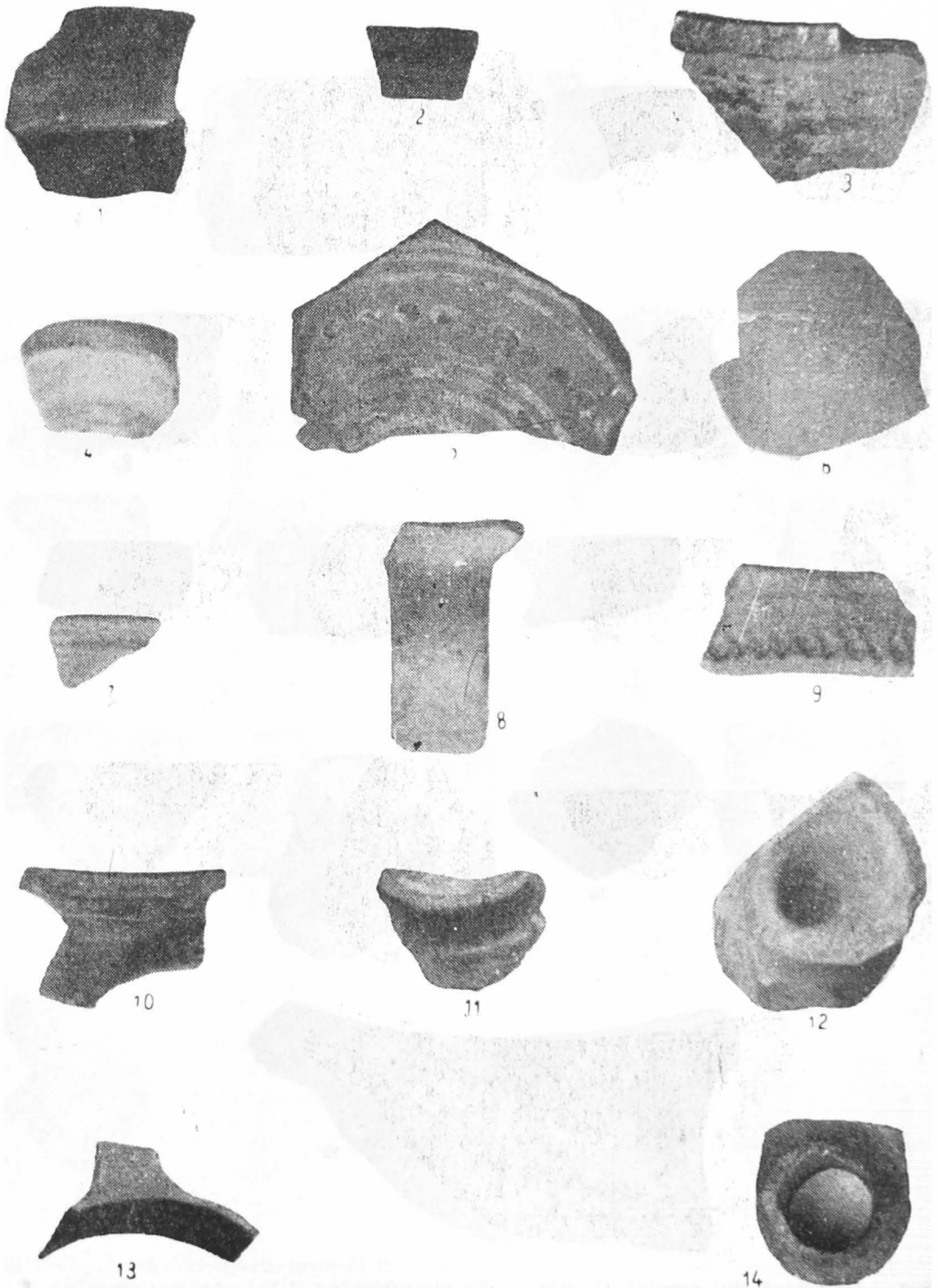

Fig. 4 Ceramică medievală. 1—3 : stațiunea nr. 2 ; 4—6 : stațiunea nr. 9 ; 7—14 : stațiunea nr. 13.